

stenens yta finnas ett par människofigurer. Vidare: auk upmuntr; pino, on, hors; ufih; rita.

c) Olands hd:

27. Runhällsbacken i skogen mellan Hållen och Hammarviken, Hållnäs sn, O. v. Friesen 1904: || — rais — insa × abtir × uiu — || a — 1 × au — t — ai — u × kui — — irnutfmu × nn · ir × salmunt aru × brupr × auk × u — liri—r markai × × nisa. Inskriften är för skadad att kunna översättas. Märk: —r markai, som troligen varit [osmunt]r marka[pi], stenen har alltså icke varit anonym; abtir, men avvikande pinsa.

d) Rasbo hd:

28. Örby (Yrstad), Rasbo sn, B. 538, L. 293, D. I, 258: uaiþr-ili · litu rita stin þino abtir · fastbiurn · faþur sin || ”Vred (?) — läto resa denna sten efter Fastbjörn, sin fader”.

Märk: rita; þino; abtir.

e) Säminghundra hd:

29. Yttergården, Orkestads sn, B. 2, L. 506 och D. II, 146, se s. 14, anses av O. v. Friesen, Uppl. runst. 1907, s. 14, 1913, s. 23 troligen med full rätt vara ristad av Asmund. Därför tala: a) att slingornas långa stjärtändar påminna om 2, b) onklati, kialt akat med dubbelläsning av runa, c) hors, o.

30. Skepptuna, kyrkogården, D. II, 155, Brate 1907: uarhas · uk arnkil · uk ontuitr · uk hrupailfr · muþur þira · þar þrir · brupr · litu · rita · staino þisa aftir · hulmo faþur sin ”Vargas och Arnkäll och Andvätt och Rodälv, deras moder, de tre bröderna läto resa dessa stenar efter Holme, sin fader.”

Märk: uarhas; rita; ontuitr; staino; hulmo; hrupailfr men þira och felet muþur. Varg-as, uarhas, synes vara ett Odens-namn, brukat som personnamn.

31. Ånstad, Skepptuna sn, B. 22, L. 511, D. II, 157, Brate 1909: þurstain · uk þinn · uk sialfi · þaim hit kila mupir þair litu rita stain þinobtir sihat · faþur sin · kuþ hialbi honsalukuþs mupir ”Torsten och Tägt och Siälve, modern deras hette Gilla, de läto resa denna sten efter Sigvat, sin fader. Gud hjälpe hans själ och Guds moder!”